

Izhaja trikrat na teden v šestih izdajah, in sicer: vsak torek, četrtek in sobota, zjutranje izdaje opoldne, večerno izdaje pa ob 3. uri popoldne, in stane z uredniškimi izrednimi prilogi ter s „Kažipotom“ ob novem letu vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto 13 K 20 h. ali gl. 6-60
 pol leta 6 „ 60 „ 3-30
 četrt leta 3 „ 40 „ 1-70

Posamične številke stanejo 10 vin.
 Od 23. julija 1902. do preklica izhaja ob sredah in sobotah ob 11 uri dopoldne.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 11 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez depozitne naročnine se ne oziramo.

Ogledi in poslatice se računajo po petih vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 15 kr. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

»Vse za omiko, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Uredništvo
 se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsaki dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dop. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 11.

Naročnike in oglašje je plačati loco Gorica. Dopolni naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnishtvu.

„PRIMOREC“

izhaja neodvisno od „Soče“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 1-60.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Solaki ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

Gor. Tiskarna A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Prememba na namestništvu v Trstu.

Tista večna govorica, da grof Goëss odstopi, katera se je pokazovala v javnosti vsako toliko časa, skoro odkar je prišel v Trst, se končno vendar uresniči. Po znanih februarjskih dogodkih se piše neprestano, da grof Goëss odstopi, v zadnjih dneh pa je naš namestnik takorekoč na dnevnem redu v najrazličnejših političnih listih, nekak junak dneva!

Ker od vladne strani doslej ni bilo nikakega dementija glede na vesti o odstopu namestnika, ker se govori z vso pozitivnostjo o osebi, katera mu ima slediti v službi in ker druga znamenja tako kažejo, smemo sklepati, da je odstop gotova stvar. Namestnik počaka se, da pride cesar v Pulj, kjer ga sprejme, potem gre na dljši dopust, med katerim pa se izvrši uradni odpoklic z namestništva v Trstu.

O grofu Goëssu se je pisalo in se se piše izredno mnogo. To pa je tudi uimevno, ako upoštevamo, da ga ni bilo še namestnika v Trstu, kateri bi se bil dal tako voditi od merodajne laske sinjorije v primorskih deželah, kakor on, pod katerim je slavni sistem primorske vlade praznoval svoje orgije...

Tudi mi smo pisali pogostoma o grofu Goëssu, zlasti takrat, ko je prepoval našo deželo, to je l. 1898. in 1899. Bil je — Soški dolini, na Vipavskem, na Krasu, v Brdih.

Zaplenjeno.

Odkritosrčen pa je bil ta nemški grof, to mu moramo priznati. Nikdo nam še ni tako odkritosrčno povedal, kakor on, da nimamo pričakovati nikdar enakopravnosti z Lahji, marveč da bomo vedno podrejeni. Je — nepravno, ne bo nikoli, laški primat pa bo ostajal!

Zaplenjeno.

V naši politični zgodovini ostane ime grofa Goëssa zapisano s temnimi črkami, kajti nasproten je bil pravim težnjam našega naroda, podpiral pa je nazadnjaške življe, katerim je sel na roke povsodi, uimevno, tudi pri volitvah, dočim je branil naprednjakom celo javne govore; radi tega je tudi on kriv, da je s klerikalno politiko, katera se je ucepila med nas in kateri je bil poleg pokojnega kardinala vrhni pokrovitelj, pahnjeno naše ljudstvo na Goriškem v svojem boju za desetletja nazaj ter prodano v laško sužnjost za leta naprej. — Morda bodo klerikaleci (le pomislite, da je bil n. pr. prof. Berbuč ze nekaka „persona grata“ pri grofu Goëssu) na lihem obžalovali odhod namestnikov, pravi naši rodoljubi mu porečejo le: Srečno pot!

DOPISI.

Iz Kanala. — Vojaško veter. društvo v Kanalu je imelo v nedeljo dne 17. t. m. tombolo s plesom, katera se je vendar pri vsem neugodnem deževnem vremenu dobro obnesla, ker se toliko udeležbe ni pričakovalo.

Zato nam je dolžnost, zahvaliti se vsem onim gospodom udomi in neudom, kateri so nam na koji si bodi način kaj pripomogli, v denarju ali z blagom, dobrega storili in darovali; izrekamo jim na tem mestu pri-srčno zahvalo.

Ravno tako tudi slavnemu Vašemu uredništvu. Z odličnim spoštovanjem in hvaležnostjo o d b o r.

Z Bovškega. — Nad cesto pri trdnjavi Kluža se vzdiguje navpična 100 m visoka stena. Na robu te stene visi razrušeno kamenje različne velikosti, katero pada pri vsakem dežju s te višine naravnost na cesto, in neizogibno je, da prileti ob takem vremenu komu kaj na glavo, v slučaju potresa pa bi se vsul kar plaz kamenja na cesto.

Vsako leto je bilo tam izčiščeno, le v zadnjem času, odkar je nastavljen za cestnega nadzornika neki Kramer, se ni izčiščilo, akoravno je bil od cestarjev že trikrat na to opozorjen z besedami: ako bi pasanti znali, kako rahlo visi kamenje nad njih glavami pri soteski nad cesto — nikdo bi ne sel mimo. Kramer ga pa potolazi rekoč: „Lassen Sie, soll nur einige erschlagen!“

Pristojna oblast naj bi za to skrbela, da se nevarnost odstrani. Posebno ko dva moža v enem poldnevu lahko vse to odpravita.

Domače in razne novice.

Naročnikom naznanjamo, da vstavimo list s 1. septembrom vsem onim, kateri so nam na dolgu iz prejšnjih let ter onim, kateri nam niso poslali še nič na račun tekočega leta. Kdor se temu pozivu ne odzove čim prej, bomo primorani naročnino vsekakor izterjati.

Pevskemu in glasbenemu društvu je daroval g. Luka Križnič iz Gorice K 8.— Iskrena hvala! Živeli posnemovalci!

Premeščanja in imenovanja v učiteljski službi. — C. kr. okrajni šol. svet za gorisko okolico je imenoval def. nadučiteljem v Batujah učitelja Franca Merljaka v Plaveh, defn. učiteljem v Avčah potov. učitelja Riharda Gorjupa v Srednjem - Kambrskem, defn. učiteljico v Ajdovčini tamošnjo prov. učiteljico Franjo Krajinik, ter premestil nadučitelja Avgusta Poberaja iz Kala v Kojsko, prov. učitelja Rudolfa Kumarja iz Grgarja v Št. Martin, učitelja Franca Križmana iz Rihemberga na mesto nadučitelja v Šempasu, učitelja Vinka Gregoriča iz Rupe v Dol. Vrtovin, potov. učitelja Maksa Kutina v Št. Mavru - Podsobotinom v Ločnik (slov. šola), od koder je premeščen učitelj Josip Balč na Vrh pri Rubijah; potoval. učitelja Antona Musica v Gor. Tribusi-Krtovšček v Plave.

Nadalje je imenoval prov. nadučiteljem v Kalu učitelja Josipa Erzotiča tamkaj, potov. učiteljem za Vrata - Gor. Lokovec Rafaela Faigelja, za Srednje-Kambrsko I. Drogenika, za Podlako-Dol. Lokovec Josipa Brica, učiteljem pri Voglarjih Henrika Klavoro, v Rihembergu Franca Zorna, v Podgori (ital. šola) Josipa Ceschia, za prov. učiteljico v Kalu Sofijo Vilhar, v Ozeljanu Ljudmilo Erzen, v Ročinju Marijo Kovacik, v Grgarju Matildo Lecker in za suplentinjo v Renčah Josipino Sedej. Učiteljica Jadviga Strel je premeščena iz Grgarja na jednorazrednico v Lokvah, od koder pojde učitelj Karol Filipič v Višnjevik.

Pozor, mizarji! — C. kr. trgovsko ministerstvo je dovolilo na prošnjo tukajšnje trgovske in obrtne zbornice, da se otvori v Gorici poseben tečaj, kateremu je nrmem izpopolnjevati se v mizarški stroki. Ta tečaj bode trajal od 9. septembra do 18. oktobra t. l. Podučevali bodo razni strokovni učitelji. Udeležiti pa se bo moglo tega tečaja le 15 mizarjev.

Čas za oglasitev je le do 31. t. m.

Novo čelade za orožnike. — Orožniki dobijo nove čelade, ker so jim sedanje pretežke in prenerodne. Nove naredijo od probkovine, sedanje pa bodo imeli le za parado! Varčnost in uzorno gospodarstvo!

Križarji.

Zgodovinski roman v štirih delih.

Poljski spisal H. Sienkiewicz. — Posl. Podravski. (Dalje.)

»A kje je gospodar?«

Nemec, zaslišavši te besede, stopi naprej ter po nemškem običaju poklekne pred kneginjo.

»Mi hočemo ostati tukaj, da si počijemo in se okrepčamo,« reče kneginja. »Toda požurite se, kajti lačni smo.«

Meščanje so bili že odšli in sedaj sta hotela oditi tudi ona dva plemiča ter z njim Matija iz Bogdanca in mladi Zbišek, ki dvornikom niso hoteli delati napolja. Predno so odšli, so se še priklonili navzočim.

Toda kneginja jih pridrži.

»Plemiči ste, ne boste nas ovirali. Seznanite se z mojimi dvorniki. Odkod vas je Bog pripeljal?«

Oni so takoj izpovedali svoja imena, svoje grbe in vasi, po katerih so se pisali. Kneginja, zaslišavši od gospodarja iz Bogdanske, odkod prihaja, zaploska z rokami ter reče:

»To je srečno naključje! Pripovedujte nam o Vilni, o mojem bratu in sestri. Ali pa dospel knez Vitold sem na kraljičin porod in na krščenje?«

»Rad bi prišel, toda ne vé, če bo mogel; za to

pa je poslal po knezih in bojarjih kraljici srebrno zibeljko v dar. S to zibeljko sva ob enem tudi midva dospela semkaj, čuvajoča jo na poti.«

»Ali je tukaj ta zibelka? Hotela bi jo videti, Ali je vsa iz srebra?«

»Vsa je iz srebra — toda ni je tukaj. Odpeljali so jo v Krakov.«

»A kaj vidva delata pri Tinjeu?«

»Pomadila sva se tukaj pri samostanskem prokuratorju, ki je najin sorodnik, da mu izročiva v varstvo to, kar nama je prinesla vojna in kar nama je knez daroval.«

»Nu, Bog vaju blagoslovi! Ali je bil plén obilen? Toda povejta mi, radi česa brat ne vé, ali bo mogel priti?«

»Ker se pripravlja na vojno s Tatarji.«

Znano mi je to; muči me pa samo to, da kraljica ni napovedala srečnega konca tej vojni, ali to, kar ona reče, se vse izvrši.«

Matija se nasmejli.

»Ej, z bogoljubno našo vladarico se nikakor nočem pričkat, toda s knezom Vitoldom pojde množica naših vitezov, vrlih junakov, katerim se nihče rad ne postavi po robu.«

»A vi ne pojedete?«

»Bil sem poslan semkaj z drugimi vred, da čuvam zibeljko, in že je sedaj preteklo pet let, da nisem odložil oklepa od sebe,« odvrne Matija, kažoč na

pramena, ki jih je njegovem jopiču zapustil. »Kaj pa si nekoliko počijem, pojdem zopet; ako pa ne pojdem sam, odpošljem tega svojega bratranca Zbiška gospodu Spitku iz Melština, kajti pod njegovim poveljništvom pojdejo vsi naši vitezi.«

Kneginja pogleda brhko postavu mladega Zbiška in hotela ga je že baš ogovoriti, kar pretrga daljši razgovor duhovnik, poslan semkaj iz samostana, kateri, pozdravivši kneginjo, jame jo z rahlimi besedami izpraševati, čemu ni poslala poslanca z naznanilom svojega prihoda in čemu se ni nastanila v samostanu, marveč rajše krenila v preprosto krémo, ki ni primerna za njeno dostojanstvo. V samostanu imajo dokaj sob in drugih prostorov, v katerih tudi preprost človek najde zavetje, a kaj še le taka gospa, knezova so-proga, od katerih so rojaki in predniki samostana prejeli že toliko dobrega.

Toda kneginja odvrne veselo: »Mi smo zašli semkaj zgolj radi tega, da si oddahnemo in jutri zarano odidemo v Krakov. Naspali smo se po dnevu ter potujemo radi hladu po noči. Ker pa so že zapeli petelini, nisem hotela buditi pobožnih redovnikov, zlasti s tako družbo, katera bolj misli na petje in na ples, nego na počitek.«

Ko pa je redovnik le še silil, je dodala:

»Ne. Mi hočemo ostati tukaj. Čas nam pri poslušanju veselih pesmij urno mine, jutri pa odrinemo k službi božji v cerkev, da dan z Bogom pričnemo.«

Naš cesar v Polju. — Cesar pride v Pulj dne 1. septembra popoldne ob 1. uri s svojim dvornim vlakom naravnost z Dunaja. Dvorni vlak se ustavi pri Valerijinem parku. S cesarjem pride tudi prestolonaslednik, nadvojvoda Franc Ferdinand, in šef generalnega staba baron Beck.

1. septembra začno prvotne operacije eskadre, v torek 2. se nadaljujejo proti Losinju malemu in dne 3. se izvede manever z izkrcajem na suho, južno od Pulja. Udeležijo se teh manevrov 22. pešpolk, 55. inf. brigada, 87. in 97. pešpolk, 4. art. trdnj. regiment in 5. domobranski inf. reg. Dne 4., v četrtek, si ogleda cesar še razne reči v Polju, po dvornem dejeunerju pa se odpelje na Dunaj.

Poroča. — Poročil se je dne 25. t. m. gospod Leopold Jonko, trgovec in veleposesnik v Bovcu, z gospodično Marijo Zuberjevo. Mnogo sreče!

Smrtna kosa. — V ponedeljek je umrl v Bolcu g. Matija Jonko, župan, veleposesnik, bivši dež. poslanec itd., odlikovan z zlatim zaslužnim križcem. Z gospodom Jonkom je izginil iz življenja mož stare korenine, čislani in poznati ne le doma, marveč daleč naokoli v naši deželi in izven nje. Bodi mu blag spomin! Preostalih naše sozalj!

K občinskim volitvam v Rihembergu. — Če je bila katera občina v naši deželi potrebna korenite premembe v svoji upravi, je bila gotovo rihembersko-brejska, v kateri je paseval že celo vrsto let znani očka Pavlica občini v škodo, sebi pa v korist. Može, stanujoči v tej občini, so sprevideli končno po ogromni večini, da je zadnji čas, da se občina otrese svoje pijavke, in posledica temu je bila, da so prve letošnje občinske volitve prinesle naprednjakom v tej občini popolno zmago na celi črti. Ali očka Pavlica, ki zna več kot hruške peč, se je bil zavaroval za ta slučaj, ako ne bo izvoljen, s tem, da je pustil za nalašč nekaj pogreškov, katere je porabil za rekurz. Vlada je rekurzu hitro ugodila, razveljavila prvotne volitve ter razpisala nove. Odslej pa je bil Pavlica ves drug mož. On, ki se je svoj čas celo odpovedaval zupanstvu, je bil odslej na nogah dan in noč. Odprl je „osmico“, vino je teklo, da je bilo veselje, denarja so mu poslali iz katoliškega sklada v Gorici, poleg tega pa se je spomnil, da ima vrbilno pravico v občini še polno drugih ljudij, katerih navadno nikdar ni v občini, ki živijo na tujem, no, in nekaj častnih občanov, a la don Antonio, ima tudi občina. In zbobnal jih je skupaj s pomočjo nunccev, ki so gibali kakor mravlje, tako: stanjelski, šmarenški, dornberski, kamenski in domači kaplan, vse kar leze in gre, je spravil v gibanje za sveto katoliško stvar v Rihembergu. Vse to početje, napijanje in vabljenje, s početka pa že razpust prvih volitev na pogreške očke Pavlice, katere je naredil nalašč, je spravilo naprednjake, ki so se borili ves čas s poštenimi sredstvi, ob dobro voljo; je tudi umevno, da se poštenjak nerad bori s človekom, kateremu služijo v boju v glavnem nepoštena sredstva. Zato se ni delalo od napredne strani tako, kakor poprej, marveč se je ob ostudnem početju klerikalcev odnehalo, zlasti še, ker sta se našli dve izdajici. Zmagal je torej očka Pavlica s tujci, z

ljudmi, katerih ni drugače nikdar v občini, ki se tudi ne brigajo za njo, za starašine pa si je moral izbrati največje reve in nevedneže, ker je bilo može v klerikalni stranki, ki kaj držijo nase, sram biti starašine poleg Pavlice, ter so se mu kar po vrsti odpovedovali.

Zmagal je torej Pavlica, ali v občini ostane drugače vse po starem. Spremeni se pa to, da Pavlica odslej ne bo imel pri nikakem možu več nikake zaslombe. Njegovo početje je bilo ostudno, moža nevredno, in vsa bitka je dobljena le z nepoštenimi sredstvi. Zato pa bo imel Pavlica odslej le še ležavniše stališče v občini, kajti razun par odvisnežev ga ne mara nikdo več. K tujcem v druge občine pa menda ne bo hodil hladiti svoje srčne bolečine.

Sedaj gre strašen vrisk po klerikalnih listih, kako da so zmagali „katoliški“ može v Rihembergu in kako da je ljudstvo govorilo. Ali koncem konca so si klerikalci z izidom sedanjih volitev v rihembersko-brejski občini le nekaj ohranili, kar je bilo njihovo, kar jim pa pravzaprav ne gre več.

O tej stvari bomo se govorili, za danes vprašamo le g. učitelja Poniza, kako se kaj počuti v tej družbi bojnikov za čast božjo?!

„Slovenec“, to umazano in lažljivo glasilo ljubljanskega škofa, se tudi veseli „zmage“ v Rihembergu. Pravi med drugim, da so pri prvih volitvah naprednjaki zmagali z raznimi sredstvi, katera so kat. nar. poslanci primerno osvetlili — in volitve so bile razveljavljene.

Postenjakom pri „Slovencu“ povemo na vse grlo to, da so naprednjaki zmagali ne z „raznimi“, ampak s poštenimi sredstvi, klerikalna „zmaga“ pa temelji na nepoštenih sredstvih. Očka Pavlica lije na vse to, kar je sedaj in prej počel v občini, na zatožno klop ne pa na častno mesto župana! Tako, gospodje pri „Slovencu“, sedaj ste čuli našo nevstrašeno pa resnično besedo!

Trg sv. Jerneja je prinesel v mestne ulice nekoliko več živahnega gibanja, ali vidi se tudi temu trgu, da pojemlje. Še največ se je tržilo z živino, prav malo pa je bilo „tičjega sejma“, in vendar se imenuje ta trg pravzaprav „tičji sejm“. — Živo je bilo čisto v prometnejših ulicah, na Kornu, v Goski ulici, na Travniku, v Rastelu itd. Trgovci niso spečali kdo vé kaj, boljše se pohvalijo krčmarji.

Na živinskem trgu je bilo izredno veliko živine: okoli 600 volov, 200 junic, 200 konj, 150 telet in 300 prašičev. Kupčija pa ni bila povoljna; prodalo se je malo.

Inseratov jim manjka. — „Gorica“ od sobote je poslala v svet čudovito vest, da prinaša „Soča“ oglase in reklame laških, nemških in židovskih trgovcev in obrtnikov, in glejte, tako skrbi „Soča“ za razvoj slovenske trgovine in obrtnije! — V „Gorici“ je poleg druge suše tudi neka čudovita suša v oglasih, in to jezi može v krogu „Gorice“ tako, da so dali duška svoji jezici s tem, da pišejo, da prinaša „Soča“ inserate laških, nemških in židovskih obrtnikov. No, z „Gorico“ se v tem oziru ne bomo kregali, tim manj, ker smo videli v njej semtertje oglase laških, nemških in židovskih tvrčk; ako jih je le mogla ujeti, je priobčevala take

inserterate, gospodje naj le malce pogledajo v svoj list. Ker je pri klerikalcih vse mogoče, se tudi ne čudimo taki pisavi v katoliškem listu, da namreč taji svoje neslovenske inserate ter jih podtika nam z zlobnim namenom! Puščamo jim tudi jezico, ki kaže le to, da se može jezijo, ker je „Gorica“ tako neznamenat, tako nepoznan listič!

Nesramno, skrajno nesramno pa je podtikanje, kakor da bi „Soča“ škodovala našim trgovcem in obrtnikom, ko je pač znano, da je „Soča“ storila več kot svojo dolžnost, vselej, kadar je slo za stvar naših trgovcev in obrtnikov. „Gorica“ in „Prim. list“ pa sta naši trgovini in obrti že neizmerno škodovala, s svojim terorizmom pa prisilila že marsikoga, da jim je moral plačati tribut v obliki oglasa, ker drugače so mu pretili, da mu bodo škodovali. Poznamo neko katoliško kreaturo, ki je napovedovala bojkot izvestnim slov. trgovcem, ker niso hoteli trobiti v katoliški rog. Kako dosledno delajo v kvar naši obrtniki, za to pa kličemo v spomin nedavno izvršeni skrajno perfidni napad na fotografa g. J. v „Prim. Listu“, kateremu je bil edini namen: škodovali. In može, dasi so bili pozvani, povedati resnico, so krepko molčali. A, jedna laž več ali manj! Kar se jim brez-pogojno ne klanja, po tem udarjajo brez-pardona in to hočejo ugonobiti, veljaj, kar hoče.

In potem prihajajo ti ljudje ter se hočejo delati prijatelje obrtnikom in trgovcem. Falotje!

Nagloma je umrl, kakor se nam poroča iz Gabrij, France Cekovič, ko je trgal česplje. Prišlo mu je slabo na drevesu, in ko je stopil na tla, se je zgrudil mrtev. Zapustil je udovo in 7 otročičev.

Občinske volitve v Kobaridu so bile v ponedeljek. Izvoljeni so sami naprednjaki. Svinjo in Suzid sta dobila letos po dva zastopnika; doslej sta imela le po enega. Izvoljeni so vsi napredni prvaki. Klerikalci se niso upali na dan. Jih je sicer le peščica, ali naš kaplan je vsejedno vohal, ali bi se ne dalo, da bi se kaj pomešalo. Dobil je zaslužen odgovor. — Le radi nekaterih oseb so bila razna mnenja, ali končni uspeh je tak, da moramo biti s stališča naše stranke popolnoma zadovoljni. Slava naprednemu Kobaridu!

Iz Idrskega nam poročajo, da je 6 fantov in 6 deklet praznovalo tudi osmino idrskega sejma. V poštenem veselju so preživeli ta dan. Kaplan Ciril pa naj si dobro zapomni, kdaj je v Idskem strasil proti starodavnemu sejmu!

V Petjaku (beneška Slovenija, ob Nedizi blizu Št. Petra) so imeli v nedeljo krasno ljudsko veselico. Posebno zvečer je bilo silno veliko slovenskega ljudstva iz vse okolice. Iz našega Kobarida je došlo nad 30 oseb, ki so bili dobrodošli dragi gostje. Slovenska pesem je donela ob bregovih bistre Nedize.

Uzoren duhovnik. — Pišejo nam: V k. hribih živi nunc, katerega v Gorici dobro poznate. Za danes dve novi o njem. Neki mož je šel k njemu k spovedi, ali, kakor je sedaj navada, namesto spraševati ga po grehih, ga je vprašal, kateri stranki pripada. Ker je mož povedal, da ne pripada stranki g. nunca, ga je hitro zapodil proč

od spovednice, nakar je moral iti v drugi kraj, da je opravil spoved.

Ta je ena, druga pa ta:

Neka ženica je srečala g. vikarja na poti. Pozdravila ga je lepo ponižno in po lepi krščanski navadi: Hvaljen bodi Jezus Kristus! Ali g. vikarja je ta pozdrav pobožne žene tako ganil, da je odgovoril: Pis'me v r...! — Komentarja k temu ni treba!

Poprave v tukajšnji bolnišnici. —

V tukajšnji bolnišnici usmiljenih bratov, o katere pomanjkljivosti smo ob prilikah govorili, so izvedli v zadnjem času razne potrebne poprave; napravili so tudi novo dvorano za operacije, ki odgovarja sedaj medernejšim zahtevam. Dela v tej dvorani so stala 6000 K.

Prvi, katerega so operirali v tej novi dvorani, je oni nesrečni delavec Andrej Petrovič, ki je ponesrečil na železnici v Prvačini. Odrezali so mu nogo. Obiskal je nesrečnika tudi voditelj tukajšnjega glavarstva, g. namestništveni svetnik grof Attems.

V Lebherzovi tovarni so odpustili poslovodjo Davida Schwarzza. Sprl se je z gospodarjem, na kar je prišlo do tega, da je odpuščen. V Lebherzovi tovarni delajo večina Slovenci in Slovenke. Gospodar je dober človek, kakor pravijo delavci, ali ta poslovodja je bil surov z delavci, je postopal z njimi grdo, jih je izkoriščal ter oškodoval, in vsled njega je ostalo mnogo delavk doma. Delavstvo je torej jako zadovoljno, da se odstrani iz tovarne tiran.

Tako se nam poroča iz delavskih krogov.

Iz Solkana nam pišejo, da je neki voznik dne 25. t. m. ustavil konje pred gostilno Mozetičovo. Kar naenkrat pa je priletel neki Lah, po imenu Pelegrini, je skočil h konjem ter jih pognal v galop, da so voznika, ki jih je ustavljajal, potem telesno poškodovali. Dopisnik upa, da orožniki preiščejo to stvar ter da sodnija kaznuje suroveža, ki je laski podanik.

Šel je na led. — Vprašali smo „Gorico“, kdo je tisti hrabri kanonik, ki je navduševal za vpeljavo ruskega jezika na kranjskih srednjih solah, kakor je pisala v svoji 66. številki tako ošabno ter zraven pikala nas, češ, da molčimo o tej reči. No, sedaj so nam pa povedali, da je govoril „kanonik“ (kakor piše „Gorica“) Kalan dne 28. aprila 1899. za pouk ruskega jezika na realki v Ljubljani, in sicer v kranjskem deželnem zboru. Vedneži pri „Gorici“ smatrajo torej realko v Ljubljani za kranjske srednje sole! No, potem seveda imajo prav! Pametni ljudje pa menijo, da realka se ne predstavlja srednjih sol ampak le eno srednjo solo. Ali da bi povzdignili politikujočo duhovščino, kateri je ruski jezik v resnici deveta briga, so lagali, da je govoril neki kanonik za uvedenje ruskega jezika na kranjskih srednjih solah... Iстина pa je le, da je kanonik Kalan nekaj govoril o pouku ruskega jezika na realki. To pa je bilo tako nedolžno, da ni vredno, bahati se s tem. —

„No, na nastavljen led je pa le šel, in pokazal se je lažnjivca s svojim kakonikom. Je že tako: osel gre le enkrat na led, „lord“ v uredništvu „Gorice“ pa, ut figura docet, kadar hočete. Je pač tudi on nekak „kanonik“!

»Jutri se bo služila sveta maša za blagor milostljivega kneza in milostljive kneginje,« reče redovnik.

»Knez, moj soprog, dospe še le čez štiri ali pet dnij.«

»Gospod Bog zamore človeku tudi od daleč podeliti srečo; med tem pa naj bo nam revežem vsaj dovoljeno, da smemo prinesiti sem vina iz samostana.«

»Kaj hvaležni vam homo,« odvrne kneginja.

Ko je že redovnik odšel, jame klicati:

»Hej Danuša! Danuša! Poskoči na klop in razvedri naša srca z ono pesmijo, katero si popevala v Zatoru.«

Dvorniki postavijo, ko so to slišali, urno klop na sredo sobe, godeci posedejo na obeh straneh, a sredi njih pa se vstopi ona deklica, ki je za kneginjo nesla pljunko, ozalšano z medenimi žrebliji. Na glavi je imela venec, lasje so se ji vsipavali na ramena, obleko je imela plavo, a rudeče čevljece z dolgimi, kvišku zavihanimi rilci. Stojčea na klopi, je bila kakor malo dete, toda ob enem je bila tako zala, kakor nekaka slika v cerkvi, ali kip pri božičnih jaslicah. Ni kazala najmanjše zadrege; očividno ni popevala tako prvokrat pred kneginjo.

»Zapoj, Danuša, zapoj!« so klicale dvorske gospodičine.

Deklica je vzela pljunkt, dvignila glavico kvišku kakor tič, ki hoče peti, in zaprši oči, jela popevati s srebrnim glasom:

»Oh, ko bi imela
Kakor goska krila,
Pa bi za svojim Jankom
Č'lo v Šlezijo zletela!«

Godca sta ponovila napev jeden na goslih, drugi pa na večji pljunki. Kneginja, ki je ljubila vesele pesmi nad vse druge na svetu, je jela kimati z glavo, deklica pa je popevala dalje, s tankim, otročjim in svežim glasom, kakor popevajo v pomladi ptičice v gozdu:

»Sedla bi na vrbo
In tako bi mu d'jala:
Le poglej, o Janko,
Ubogo siroto!...«

In ko je bila kitica izpeta, sta znovič godca ponovila napev.

Mladi Zbišek iz Bogdanca, ki se je bil že od mladih nog privadil vojni in njenih surovih običajev ter še nikdar v svojem življenju ni videl takega prizora, pocukne za rokav Mazura, stoječega poleg njega, ter ga vpraša:

»Kdo je ta deklica?«

»To je deva na kneginjinem dvoru. Pri nas sicer ne manjka pevcev, ki razveseljujejo dvor, toda to deklico poslušaj kneginja najrajše, ta ji je najljubši.«

»Temu se ne čudim. Mislil sem si, da je to posobljen angelj, ter ne morem se je do sitega nagledati. Kako ji je ime?«

Ali tega niste čuli?... Danuša. Njen oče pa je Jurand iz Spihova, kaj premožen človek, ki pripada k našemu odličnemu plemstvu.«

»Hej! takšne deklice še niso videlo človeške oči!«
»Pa jo tudi vsi imajo radi, kakor radi petja, tako tudi radi njene lepote.«

»A kdo je njen vitez?«

»Saj je to še otrok!«

Daljši razgovor njima pretrga novo Danušino petje. Zbišek je ogledoval od strani svetle njene lase, njeno kvišku vzdignjeno glavo, zaprte oči in vso njeno postavo, osvetljeno od svetlobe voščenih sveč in meseca, ki je kukal skozi okno, ter jo občudoval čimdalje bolj. Zdelo se mu je, da jo je že nekje videl, toda ni vedel, ali v snu, ali nekje v Krakovu na cerkvenem oknu.

In pocuknivši znovič dvornika, vpraša ga z zamolklim glasom:

»Ali je ta deklica z vašega dvora?«

»Njena mati je dospela iz Litve s kneginjo Ano Danuto, ki se je bila omožila z grofom Jurandom iz Spihova. Bila je kaj zala ženska odličnega rodu, ki se je prikupila kneginji nad vse druge, pa tudi ona je ljubila kneginjo. Za to je tudi hčerki dala njeno ime: Ana Danuta. Toda pred petimi leti, ko so Nemci pri Zlatoriju napadli naš dvor, je ona od strahu umrla.«

(Dalje pride.)

Izpred sodniške. — Kurzon Fr. je stopil dne 22. julija letos v kavarno „Vittoria“ v Zagraju. Svoj bicikelj pa je pustil pred vrati. V kavarni sta bila tudi dva mladeniča Iv. Furlan in Fr. Faresin, katerima je kolo tako ugajalo, da sta se ga polastila, ko sta odšla. Pred sodniki sta se sicer zagovarjala, da sta bila pijana ter nista vedela, kaj delata, ali priče so izpovedale, da ni bilo tako. Dobila sta vsak po 4 mesece ječe ter povrniti škodo, ker sta kolo pokvarila.

Podučno predavanje v Solkanu. — Pišejo nam: V nedeljo 24. t. m. je predaval v tovarni „Mizarske zadruge“ strojevodja strokovne sole v Marjanu g. Vittori pod nadzorstvom ravnatelja ondotne sole g. Avg. pl. Ribija o končnem izgotavljenju najnovejših modernih mizarskih izdelkov, to je zbrusanju, namakanju in likanju lesa.

Predavanja se je udeležilo nad 60 mizarskih mojstrov in njih pomočnikov, ki so z velikim zanimanjem sledili podučnemu predavanju do konca, ki se je vršilo od 8—12 ure dopoldne. Vsploh istega upamo se razvidi v kratkem času na pohištvu, za kar gre zasluga v prvi vrsti slavnemu naučnemu ministerstvu in g. Avg. pl. Ribiju.

Brzovlak povozil vola. — Brzovlak iz Italije, ki prihaja v Trst ob 10.40 dop., je imel v petek zamudo, ker je blizu Devina povozil nekega vola, katerega je prerezal na dvoje. To je bilo vzrok, da je četrti voz vlaka skočil s tira. Ta voz in naslednje so ločili od prednjega dela vlaka, nakar je mogel nadaljevati pot do Trsta, ostali del pa je ostal na progi, dokler ni prišel s tržaškega kolodvora ponj pomožni vlak.

Padel je klopator Tudor s Placute, ko je delal na kapu v postopju nekdanje cukrarnice v Kapucinski ulici. Zgubil je ravnotežje, ko se je premaknil pri delu, ter padel v vrt. Klical je na pomoč, nakar so prihiteli ljudje, mu dali prvo pomoč ter ga odvedli domov z izvoščekom.

Tržni organi pridno plenijo sadje. V nedeljo so zaplenili 80 kilov grozdja, češ da je še nezrelo, in 60 kilov sadja. V ponedeljek pa so zaplenili 30 kilov grozdja in 60 sadja.

Opozarjamo ljudi, naj nosijo na trg le zrelo sadje na sploh; ako so pa gospodje na trgu semtertje prestrogi ter roma z njimi poleg slabjšega tudi dobro sadje, pa naj se pritožijo ter storijo korake, da se odstrani krivica.

Capo stazione — Stations Chef, Sala d'aspetto — Wartsaal. Pišejo „E. L.“: Tako stoji na sezanskem kolodvoru. Torej manjka le še Cesiano (poleg nemškega napis „Sessana“), da bi tujec, ki se še ni nikoli vozil po teh krajih, mislil, da je že na italijanski meji, če ne prav na Laskem.

Koliko časa bodo še dopuščali Sezanci dvema železniskima uradnikoma, da delata, kar hočeta na slovenskih tleh! Kaj bi menili neki kje na kaki furlanski postaji, ako bi stalo na kolodvoru slovensko ime, v jeziku torej, katerega oni ne poznajo?!

Kdor ne verjame, naj gre gledat!

Dve mladi tatliči 17-letno Kristino Sulic in Jvano Jazbec je prijela roka pravice, ker sta v ulici Vogel neki Mariji Merlakovi iz omare vzeli bankovec za 10 K ter tolar-križavec Mar. Ter. za 12 K. Poslali so jih v zapore premišljevat, če ni bolje pustiti tuje blago pri miru nego krasti.

Redka bolezen. — V tukajšnji bolnišnici imajo nekega dečka iz Buenos Ayres, katerega zdravi dr. Fratnik. Deček ima neko redko notranjo bolezen, imenovano „Anchilostoma duodenale“. Bolezen se je dala konstatovati z mikroskopom. Dečku se obrača na boljše.

Pevsko in bralno društvo „Lira“ v Komnu vabi na veliko veselico s petjem, tamburanjem, igro in plesom, katero priredi v nedeljo dne 31. avgusta 1902. na okrašenem in s senco oskrbljenem dvorišču g. Gabrijele Gasparija. Začetek veselice točno ob 3. uri popoldne. Vstopnina k veselici 60 vin.; vsaka plesna točka 20 vin. Pri veselici sodeluje in prijaznosti slavno pevsko društvo „Nabrežina“ iz Nabrežine. Med posameznimi točkami veselice in pri plesu svira popolna godba iz Nabrežine. V slučaju slabega vremena se bode vršila veselica dne 14. septembra t. l. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Zveza slovenskih posojilnic vabi na redni občni zbor, ki se bode vršil v četrtek, dne 11. septembra t. l. ob 10. uri predpoldne v Narodnem domu v Celju. Dnevni red: 1. Poročilo predsednika. 2. Poročilo taj-

nika. 3. Poročilo računskih pregledovalcev. 4. Nadomestna volitev v odbor. 5. Volitev pododbora za Korosko. 6. Razni nasveti. — V Celju, dne 24. avgusta 1902. Mihael Vošnjak, predsednik. Franjo Jošt, tajnik. — Opomba. Pri občnem zboru ima vsaka v „Zvezi“ stoječa posojilnica le en glas ter sme biti zastopana po pooblaščenju. Udeležiti občnih zborov se sme pa tudi vsak član v „Zvezi“ stoječe posojilnice, toda le pri posvetovanju, ne pa pri glasovanju.

Zgubljeno. — Dne 24. t. m. ob 6. uri se je zgubil poročni prstan, širok, znotraj graviran z L. F. 31. Juli 1896; nadalje zlat prstan z 2 granatama in 2 perlama. Kdor je našel, dobi 10 kron nagrade. Oglasiti se je v našem upravnistvu.

30.000 kron znaša glavni dobiček olomuške razstavne loterije. Opozarjamo, da je zrebanje nepreklicno dne 25. septembra ter se izplačajo posamezni dobički od prodajalcev v gotovini le z 10% popustom.

Razgled po svetu.

Nagodba in Čehi. — Ker se Nemci upirajo uvedanju notranjega češkega uradnega jezika, in sicer upirajo tako, da se je bati, da Čehi ne dosežejo ničesar pa tudi da utegnejo nastati še druge neprijetne okoliščine, se čujejo iz čeških vrst tudi glasovi, ki zastopajo nekako praktično stališče v tem vprašanju.

Podpredsednik češkega kluba dr. Stránský je bil pri Eoerberju. „Slavische Correspondenz“ javlja, da je rekel dr. Stránský po razgovoru z ministrskim predsednikom, da se mora češka javnost pripraviti na to, da od te vlade Čehi ne dobe nikake ureditve jezikovnega vprašanja in Čehi bodo imeli še hude boje. Dr. Stránský da je imel v Bistrici političen govor ter dejal, da bi Čehi češki notranji uradni jezik drago plačali s tem, da bi se na Češkem ustanovilo čisto nemško upravno ozemlje ter bi se določile narodne kurije. Izguba bi bila torej večja kot pridobitev. Viada bi dala Nemcem preveliko odškodnino za češki notranji jezik, zato naj bi Čehi zahtevali kaj drugega, n. pr. vseučilišče v Brnu, ki bi množilo število čeških uradnikov. Ti uradniki bi sami uradovali tudi češko, cesar bi jim vlada ne mogla prepovedati. Stránský torej misli, da bi bila češka univerza v Brnu boljše pridobitev kot notranji uradni jezik. Ako pa bi se uprli Nemci celo tej zahtevi Čehov, začno Čehi proti avstrijsko-ogerski nagodbi obstrukcijo. Tudi glasilo čeških realistov „Čas“ se izreka v enakem smislu. Nagodba se dožene vsekakor, če ne parlamentarno, pa izvenparlamentarno, t. j. določi jo cesar sam. Nato je treba misliti. Vlada poskusi dognati nagodbo s tem, da je odkupi od strank z raznimi koncesijami. Zato bodo tudi Čehi povedali svojo ceno. „Sedaj“ — piše „Čas“ — „vztrajajo Čehi še pri tem, da mora biti odkupnina češki notranji uradni jezik. A ne pomislijo, če morejo vlado prisiliti, da to ceno sprejme, ne da bi dovolila Nemcem ali drž. nem. jezika ali narodnih kurij, ki vrednost notranjega uradnega jezika prekašajo. Vpraša se, ali ni druge dosegljive; in dragoceneje koristi za narod, kakor je ureditev jezikovnega vprašanja? Ako se omeji notranji češki uradni jezik le na češke okraje — več se pač ne doseže — bo narodna pridobitev majhna in v nikakem razmerju s kompenzacijo Nemcev. Nasprotno pa bi se dali na kulturnem in gospodarskem polju doseči uspehi pa tudi majhne politične pridobitve, kakor druga češka univerza, popolnitev čeških srednjih šol, ustanovitev nove trgovinske zbornice za vzhod dežele, ureditev dež. financ, emancipacija dežel. zbora od suženjstva vlade, avtonomija okrajev na Moravskem in drugo bi se dalo morda doseči brez kompenzacij, vseh bi bil večji kakor problematična, precenjena korist notranjega češkega uradnega jezika.“

Zopet se je oglasil tudi znani član konservativnega posestva in izrekel svoje mnenje o položaju. Glasom njegove izjave stopi Körber začetkom septembra pred Čehi in Nemce in poskusi doseči med njimi sporazumljenje. Če se že doseže to sporazumljenje, ali če se ne doseže — nagodba se na vsak način uveljavi. V to svrhu pa se ne porabi § 14 nego se poseže globlje. Seveda je, ako se sporazumljenje ne posreči, izključeno, da bi ostala sedanja vlada in sedanji parlament.

Samomor. — Pred kratkim so našli v gozdu pod Prestrankom mrtvega nekega

Kalistra, hlapca v kobilarni. Iskali so ga 12 dni. Nesrečnik se je bil obesil na pas. Truplo je bilo že močno razpadlo. Zapustil je ženo in dve hčerki.

V Joči v Kopru se je obesil v petek kaznjenec Vincenc Fächinelli s Tiroškega. Vzrok samomoru ni znan. Pokopali so ga na tamkajšnjem pokopališču.

V Opatiji je bilo od 1. sept. 1901 pa do vstetega 20. avgusta 1902—17.950 oseb. Od 14. avgusta 1902 pa do vstetega 20. avgusta je priraslo 668 oseb. Navzočega občinstva dne 20. avgusta 1902 je bilo 2046 oseb.

Tipičen slučaj med domačini in laškimi podaniki. — Pred rovinjskim okrožnim sodiščem vršila se je v soboto jako zanimiva kazenska razprava, ki je značilna: kako nastajajo spori med domačini in regnicoli. Šest kmetovalcev iz Rákotol blizo Motovuna je bilo obdolženih napada na tri laške podanike, delavce na gradnji nove istrske železnice. Spopad med Italijani in Istrani se je dogodil dne 20. aprila t. l. Italijani so imeli z domačini iz Rokotol prej prepir, a ko so videli, da so nekateri domačini šli v neko tamošnjo krčmo, hoteli so Italijani udreti v dotično krčmo in so s kamenjem nabivali na zaprta vrata. Da bi Italijane odpodil, je 22-letni Josip Radoslavo, sin krčmarice Dominike Radoslavo, ustrelil na oknu parkrat v zrak, kar je res pomagalo, da so Italijani zbežali. Pozneje pa so se na vasi Italijani zopet sprli z domačini, in so bili v tem spopadu trije Italijani ranjeni.

Dva izmed njih, Bizzara in Tosti, sta bila obstreljana, neki Ferri pa je bil s kamenjem lahko ranjen na desni nogi. Vsed teh dogodkov je bila torej v soboto razprava na okrožnem sodišču v Rovinju.

Obtožence je branil odvetnik dr. Kurelić iz Pazina.

Sodni dvor je spoznal krivimi in obsodil sledeče obtožence: 50-letnega Štefana Kramerja na dve leti, 19-letnega Mateja Kramerja na 21 mesecev, 21-letnega Antona Štefanovega Kramerja na 15 mesecev in 22-letnega Antona Kramerja pok. Mateja na 14 mesecev težke ječe. Razum tega morajo obsojeni plačati poskodovanim Italijanom 1068 kron odškodnine.

Veležnacično pa je dejstvo, da je dal državni pravdnik takoj po razpravi odvesti oba poskodovana Italijana, Bizzaro in Tostija, k izpraševalnemu sodniku, ki je dal potem po dovršenem izpraševanju oba Italijana odvesti v zapor. Radovedni smo res, kako zvrši ta afera, kajti gotovo vrže kričečo luč na postopanje regnicolov v naših krajih, oziroma na način, kako naši ljudje prihajajo v nesrečo.

Shod v Sredlšču na Štajerskem se je vršil ob ogromni udeležbi. Zborovalcev je bilo nad 1500. Ves trg je bil v trobojnicah. Predsednik političnega društva „Sloge“, dr. Omulec, je vodil zborovanje. Dr. Ploj je govoril izborno. Ravno tako dr. Kosina o narodni avtonomiji. Poslanec Spincič je primerjal istrijske razmere s štajerskimi. Resolucije so bile soglasno sprejete. Navdušenje veliko.

Slov. pevsko društvo „Lira“ v Kamutku bo obhajalo letos dne 7. septembra dvajsetletnico svojega obstanka. Vabljeni so na udeležbo vsa slov. pevstva društva, ki naj najdlje do 26. avgusta naznanijo čas prihoda, število udeležencev itd. Kako važno mesto je imelo imenovano društvo vsikdar med slovenskim narodom, koliko storilo pri svojem požrtvovalnem delovanju za narodno probujanje ne samo med svojci, marveč tudi v tužnem Korotanu, kamor je hodilo dramit snivajoče rojake ter vzbujat narodno zavest, o tem glasno pričča društvena kronika. — Iz teh razlogov se „Lira“ lahko z zadoščenjem ozira v preteklost javnega delovanja v svesti si, da je o raznih prilikah tako v ožji domovini kakor tudi preko njene meje neustrašeno stala s slovenske pesmijo na braniku za narodno prosveto, častno zastopala slovenske težnje ter uspešno reševala stavljenosti si zadačo, držec se gesla: „vse za narod, napredek in svobodo“. Upamo, da bo 20-letnica tega društva prava in znamenita narodna slavnost.

O pošti v Črni gori. — Kakor znano, je pretrgala pred nekaj leti avstro-ogerska pošta promet s pomočjo denarnih nakaznic s Črno goro, ker pošta v Črni gori na avstrijske tvrdke naslovnjenih svot sploh oddala ni. Tega denarja se je nabralo počasi pol milijona kron. Ker je pokrila nekaj dolga Rusija in so odstavili glavnega krivca, rav-

natelja črnogorskih pošt, bivšega desetnika, Sp. Jabučanina, se je sedaj vsa stvar zopet poravnala. Jabučaninov naslednik, sin knezovega adjutanta Popovića, je dognal, da ni prejšnji poštni ravnatelj tekom 11 let svojega uradovanja niti enkrat sestavil in oddal računa ter je delal, kakor se mu je zljubilo. In tako je dolžan ta bivši ravnatelj državi 1.400.000 K, katerih ne bo menda nikdar povrnil in katerih tudi se nihče nikdar terjati ni. Jabučanin je bogat mož, in je postal vkljub svoji dvomljivi preteklosti okrajni glavar Zete z letno plačo ministra, kar vzbuja med Črnogorci nezadovoljstvo in sum, da je imel bivši ravnatelj črnogorskih pošt več visokih sokrivcev.

Sokolske slavnosti v Moravski Ostrovcu. — Dne 7. in 8. septembra t. l. se bodo vršile velike sokolske slavnosti v Moravski Ostrovcu. Dosedaj se je na te slavnosti priglasilo že tri tisoč Sokolov, med temi tudi dr. Podlipny iz Prage. Dne 3. septembra se bo vršil velik sokolski spreved po mestu. Med Nemci da je ta vest povzročila veliko razburjenje in da se pripravljajo — izgrede.

Kraljevi gradec. — Katoliškega shoda 25. t. m. se je udeležilo kakih 5000 oseb. Predsedoval je grof Nostitz. Škof Brynych je pripovedoval, da mu je papež rekel, da češki narod prav posebno ljubi. Moravski klerikalec dr. Hruban je napadal češke liberalce. Pri zborovanju je škof Brynych govoril o katolicizmu v 20. stoletju in je bilo sklenjeno, ustanoviti poseben klerikalni narodni svet poleg že obstoječega narodnega sveta, v katerem so zastopane vse češke narodne stranke, izvzemi klerikalce. Svobodnomiselne stranke so proti katoliškemu shodu priredile impozanten protesten shod, na katerem se je povdarjalo, da je klerikalizem največji sovražnik češkega naroda in kriv vseh nesreč, kar so jih Čehi ucajali. Shodu je sledil obhod po mestu.

Stanjo setev na Ogerskem. — Turščica se je pobiljšala tu pa tam vsled nastopivšega dežja. Nade do žetve so pa na sploh neugodnejše v primeru z lanskim letom. Krompir kaže večinoma dobro. Vrtnarski pridelki in sočivje so se pobiljšali. Zelje kaže lepo, leča in ajda sta zadovoljivi. Za tobak so dobra došla zadnja vodovja. Repa je deloma dobra, deloma zadovoljiva. Nade glede trte niso zadostno zadovoljive.

Kitaj. — V pokrajini Hunan so usmrtili Kitajci dva misijonarja, po imenu Bruce in Lewis, in sicer so oba pretepli do smrti.

Književnost.

„Zahtevajmo slovenskih velikih šol v Ljubljani“ je naslov mali knjižici, katero je spisal pravnik g. Rudolf Šega. Pisatelj želi, da bi ves slovenski narod spoznal potrebo po višji izobrazbi, da bi vsakemu Slovincu, bodisi izobražen ali ne, prešla v meso in kri zahteva: Dajte nam nazaj, kar ste nam vzeli, dajte nam vseučilišče v Ljubljani! Na 14 straneh nam je podal g. Š. v jedrnatih besedah zgodovino našega vseučilišča in obrazložil natanjko, kako opravičene so naše zahteve. Nazadnje pa pisatelj predlaga, naj se po vsej Sloveniji prirejajo taborji, in kakor je nekdanj na taborih oživela narodna zavest, tako naj se tudi sedaj na taborih razlega kreпки glas zdravega ljudstva, po izobrazbi koprnečega slovenskega ljudstva, glas, ki bo segal tja do carske prestolice: Slovensko vseučilišče v Ljubljani hočemo imeti! Priprosto in jedrnato pisana knjižica, ki je namenjena nižjim slojem, naj se razširi po vsej naši slovenski domovini, po vseh mestih in trgih, po vseh vaseh, po vseh kočah! — Dobiva se pri g. L. Schwentnerju, knjigotržcu v Ljubljani, komad stane 4 vinarje, 1000 komadov skupaj pa 3 krone. Le pridno po njej!

Pozor!

Zidarji in trgovci z lesom!

V nedeljo dne 31. avgusta ob 3 uri in pol popoldne se vrši prostovoljna javna dražba stavbinskega lesa pri mostu v Avčah.

Išče se učenca ali praktikanta za modno trgovino.

Ponudbe sprejema J. Zornik v Gorici v Gosposki ulici.

Trgovina modnega blaga!

J. ZORNIK GORICA.

Moderce parličke zadnje novosti kupite najbolj in najceneje pri **J. Zorniku Goriški, Gasparska ulica 7.**

Z ozirom na šele tako kratko dobo moje trgovine, stejem si v največjo čast javiti, da sem že dobil od mnogobrojnih častitljivih dam in gospodov, ki so me obiskali in cenili, **modercih** in je radi tega v interesu vsake dame, da se pri meni postreže kakor se vidijo po modnih listih in časopisih. Vse moderce kakor običajno cenijo kakor običajno.

Pozor!

Podpisani priporoča slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi, svojo **prodajalnico jestvin.**

V zalogi imamo vse vrste, različne moke iz Majdičevega mliha v Kranju, nadalje ima tudi raznovrstne pijače, n. pr.: francoski Cognac, pristni kranjski brinovec, domači tropinovec, fini rum, različna vina, goružice (Senf), Ciril-Metodovo kavo in Ciril-Metodovo milo ter drugo v to stroko spadajoče blago. Postrežba točna in po zmernih cenah.

Z odličnim spoštovanjem
Josip Kutin,
trgovec v Senjski ulici št. 1
v lastni hiši, kjer je Trgovska obrtna zadruga.

Nažnanilo.

Z ozirom na to, da je pre-selila c. kr. okrajna in okrožna sod-nija, c. kr. davkarja in drugi uradi v novo poslopje v Kapucinski ulico, si dovoljuje podpisani priporočati slavnemu občinstvu na deželi svojo dobroznano gostilno **„Pri zlatem križu“ (pri Lizi)** v Kapucinski ulici katera je preskrbljena z dobro kuhinjo ter toči izvrstna bela in črna domača vina. Preskrbljeno je s sobami za prenočišča ter s hlevi za konje in vozove.

Svojim rojakom v mestu in na deželi se toplo priporoča udani
Ivan Katnik, lastnik.

Pfaff-ovi šivalni stroji

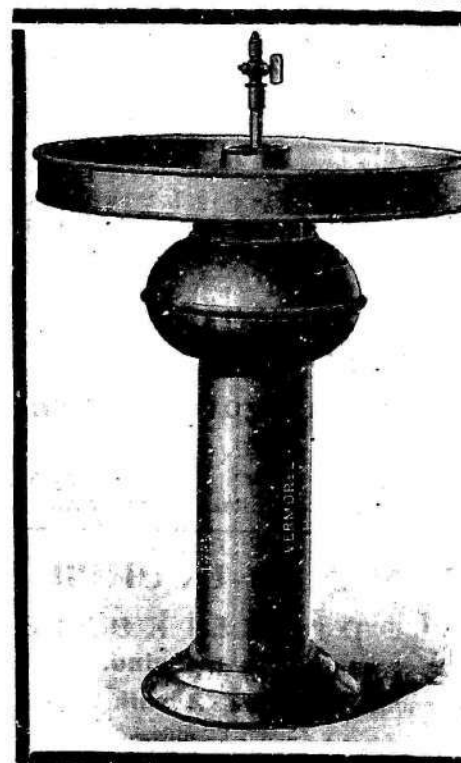

so najbolji.

To sliši kupec sicer o vsakem izdelku in od vsakega agenta, ki navadno ni ve kaj je šivalni stroj, in še ne ve kako se upelje nit v šivalni stroj, tem manj kako isti šiva, toda mi smo po naši več kot 20-letni postojni raznih tovarniških strojev se prepričali, da so res **Pfaffovi** šivalni stroji najbolj trpežni, ter se uverili da se ne dela z nobenim drugim strojem tako natančno kot s **Pfaffovim.**

Pfaffovi šivalni stroji delajo celo po 10-letni dobi še vedno brezšumno.
Pfaffovi šivalni stroji so neprekosljivi za domačo rabo in obrtne namene.
Pfaffovi šivalni stroji so posebno pripravni za umetno vezenje (recamiranje) ter se ponujajo brezplačno, prekrojijo na dobroti vsako tovarno. Jamči se za 10 let.

Nikar naj se ne zamudi pred nakupom ogledati **Pfaffove** šivalne stroje. Zaloga **Pfaffovih** šivalnih in drugih strojev v Gorici via Municipio št. 1
SAUNIG & DEKLEVA.
Popravljalnica šivalnih strojev, dvokoles Nunska ulica 14.

„Meduse“ SVETILKA

dá najceneje in najmočnejšo acetylen - razsvetljavo na prostem.

Priporočamo **vinogradnikom** kot najvspešnejše sredstvo proti metulju **Cochylis** (grozdni čar); vlovijo jih do **5000** v eni noči.

Edina zaloga za Goriško:
KONJEDIĆ & ZAJEC
trgovina z železjem
v Gorici, pred nadškofijo št. 5.

Zahvala.

Globoko potrti vsled bolestone izgube našega iskrenoljubljenega očeta, gospoda

Josipa Klanjščeka,

izrekamo tem potom vsem sorodnikom, prijateljem, in znancem za tako izvanredno število in častito spremstvo dragega ranjkega k zadnjemu počitku najiskrenejšo zahvalo.

Vzlasti pa smo dolžni, zahvaliti se čestiti duhovščini, občinskemu starešinstvu, potem gosp. došlim iz drugih daljnih krajev, n. pr. iz Podgore, Cerovega, Dol. in Gorenjega, iz Kojškega in Pevme in domačim pevcem za petje obeh ginljivih žalostink.

V Št. Ferjanu, dne 25. avgusta 1902.

Zalujoči sinovi.

Srečkanje
neprekleno
25. septembra 1902.

Glavni dobitek
kron **30.000** kron

Olmuške razstavne srečke
po 1 krono

priporočajo:
G. Gentili, V. Michelstädter & Co., O. Pincherle, menjalnice v Gorici.

Vsi dobitki se izplačajo od prodajalcev z 10% odbitkom v gotovini.

Železnato, redilno in okrepčajoče sredstvo, tvori krv in krep žive, je okusno in prebavljivo. Poizvete se lahko o tem pri kakem zdravniku.

Glavna zaloga za Gorico: **Mirodilnica Anton Jeretič.**

Karol Draščik,
pekovski mojster in sladničar
v Gorici na Kornu št. 3.

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za birmance, torte i. t. d.

Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

Rimske toplice.

Tržič (Monfalcone).

Stalna toplina 38°-40°. Doba traja od 15. maja do konec septembra. Zdravijo se posebno belezni v nogah, revmatizem, rakitične in ženske bolezni.

Švicarska urarska obrt.

Same 16 K.

Naznanjamo vsem večakom, častnikom, poštnim, železniškim in redarskim uradnikom kakor tudi vsakomur ki rabi dobro uro, da smo sprejeli edni o razprodajo novoiznajdene originalne genske 14-karatne remonte ure zlatega-elektro-plaque, „sestav gnebutte“. Te ure imajo protimagnetno preizkušni urni stroj, so napačnega regulirane in preizkušene in dajamo za vsako uro 3-letno pisмено jamstvo. Okrov, ki je sestavljen od treh odločnih pokrovčkov, je moderno in krasno izdelan ter napravljen iz novo iznajdene ameriške goldinske kovine ter prekrit s 14-karat. zlatom, tako, da je podoben čistemu zlatu, in vsakiki je ne morejo razločevati od prave ure, ki velja 200 kron. Edina ura na svetu, katera ne zgubi nikoli zlatega lista. Sprejeli smo v 6. mesecih 10.000 dodatnih naročb iz okoli 3000 pohvalnih pisem. Cena uri za gospode ali dame le 16 kron poštnina in celnina prosta. Vsaki uri je brezplačno pridejan modriček od usnja. Krasne in moderne verižice od zlatega plage za gospode ali dame (tudi obratne) po 3-5- in 8-10 K. Ako ura ne uga, se sprejme nazaj vsled česar se nima nobenega rizika. Razpošiljanje po poštnem povozu ali predplačilo.

Naročbe je pošiljati na **Razpošiljanje ur „Chronos Basel“ (Švice).** Za pisma v Švice je staviti znamko za 25 stot. na dostavo 10 stot.

Nova kleparska delavnica
v Gorici,
ulica Sv. Antona št. 1.

Podpisani se toplo priporočajo svojim rojakom v mestu in na deželi za izdelovanje vseh kleparskih izdelkov, kakor: cevji za vodo, žebe za stavbe, kuhinjske priprave itd. Prevezoma tudi vsako popravilo po zmernih cenah. Zagotavlja točno postrežbo udani

Karol Čufer,
klepar.

Anton Kuštrin
trgovec
z jedilnim blagom
Gospoška ulica št. 23 (v lastni hiši).

Priporoča svojo zalogo jestvin, kolonijalij, vsakovrstnega olja, navadnega in najfinejega „Luka“ po jako nizkih cenah. — V zalogi se dobivajo testenine tvrdke Znidarski & Valencic v Ilirski Bistrici; cikorija in zveplenke družbe sv. Cirila in Metoda ter moke vseh vrst iz mlinov Jochmann iz Ajdovščine in Majdiča iz Kranja.

Razposilja naročeno blago tudi na deželo po pošti od 5 kilogr. naprej.

Verstvena znamka.

Koroški Rimski vrelec

najfinejša planinska kislá voda izkušena ob vseh nabolih, po sebu otroških, ob slabem prebavljanju, ob boleznih na mehuru in ledvicah.

Zaloga: **Ed. Fonzeri** v Gorici Via Vetturini, Caserma in v vseh trgovinah z mineralnimi vodami.

Anton Pečenko
Vrtna ulica 8 GORICA Via Giardino 8
priporoča

pristna bela in črna vina iz vipavskih, furlanskih, **briskih, dal-matinskih in isterskih vinogradov.**

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogorske monarhije v sodih od 50 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce

Cena zmerna. Postrežba počena

Anton Potatzky v Gorici.
Na sredi Raštelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče nirnberškega in drobnega blaga ter tkanin, preje in nitij.

POTREBŠČINE
za pisárnice, kadilce in popotnike.
Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE
za krojače in čoularje.
Svetinjlce. — Rožni venč. — Mašne knjizice.

Šišna obuvala za vse letne čase.
Posebnost:
Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje osk. šišna zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce pejmih s in trgih ter na deželi. 2 35 8

Leta 1881. v Gorici ustanovljena tvrdka
E. Riessner, v Nunski ulici 3,
(nasproti nunski cerkvi)

priporoča pred. duhovščini in slav. občinstvu svojo lastno izdelovalnico umetnih cvetlic za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za mrtvaske potrebe, voščene sreče itd. vse po zmerni ceni. Naročila za deželo izvrstuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo tiskarno erk na perile.

Dobre ure in po ceni!

3-letno pisμένο jamstvo razpošilja na zasebnike
prva tovarna ur v Mostu (Čeh.)
Hanns Konrad,
Urar in ur. zlatar. Most (Češko).
Dobra ura Rem. iz niklja fl. 3.75; srebrna ura Rem. fl. 5.80; srebrna verižica fl. 1.20, budilnik iz niklja fl. 1.95.

Tvrdka je odlikovana s c. kr. orlom, ima zlate in srebrne svetilje iz razstav ter tisoč priznanih pisem. Ilustrovan cenik zastonj!

Čistilna voda „Reale“
iz vrelec Mathias, lastnina
Henrika Mattonija v Budimpešti
je toplo priporočena od prvih tu- in inozemskih zdravniških avtoritet kot najboljše čistilno sredstvo. Odlikuje se radi množine soli „Glauber“ in grenke soli, katero ima v sebi ter s svojim hitrim in dobrim učinkom.

Zaloga za Gorico:
Lekarna G. B. Pontoni.